

Vergaderjaar 1988–1989

19 522

Regelen inzake beroepen op het gebied van de individuele gezondheidszorg (wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg)

Nr. 13

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN CULTUUR

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Rijswijk, 27 februari 1989

Tijdens het mondeling overleg van de vaste Commissie voor de Volksgezondheid van de Tweede Kamer met de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 15 december 1988 over het voorstel van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG), heb ik toegezegd dat de commissie nader bericht zal worden over de in dit wetsvoorstel opgenomen regeling omtrent de aanwijzing van degenen die bevoegd zijn tot het verrichten van voorbehouden handelingen. Deze toezegging heb ik gedaan naar aanleiding van het door prof. mr. W. C. L. van der Grinten uitgebrachte advies. Te uwer informatie gaat dit advies hierbij (zie bijlage 1).¹

De in het wetsvoorstel opgenomen regeling omtrent de bevoegdheden tot het verrichten van voorbehouden handelingen is van verschillende zijden bestreden, met name door de organisaties van verpleegkundigen en de Nationale Raad voor de Volksgezondheid (zie hiervoor het in oktober 1987 door die Raad uitgebrachte advies «Voorbehouden handelingen in de Wet BIG»). In het voorlopig verslag en tijdens het mondeling overleg van 15 december 1988 zijn over deze problematiek door vrijwel alle aan het woord zijnde fractie-woordvoerders kritische vragen gesteld. De commentaren op dit punt richtten zich met name op de in de memorie van toelichting beschreven theorie van de «verlengde arm».

Prof. Van der Grinten zet in zijn advies uiteen dat de aanduiding van het in het wetsvoorstel neergelegde systeem als «verlengde-armstelsel» niet juist is en dat in wezen het wetsvoorstel niet op het «verlengde-armstelsel» berust. De wettekst, de memorie van toelichting en de memorie van antwoord zijn op dit punt echter naar zijn mening niet voldoende duidelijk. Teneinde de systematiek van het wetsvoorstel duidelijker tot uitdrukking te brengen en ondubbelzinnig af te rekenen met het «verlengde-armstelsel» stelt prof. Van der Grinten wijziging van de artikelen 52 en 55 voor. Ingevolge die artikelen, zoals deze na de door prof. Van der Grinten voorgestelde wijzigingen zouden luiden, zijn tot het

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

verrichten van voorbehouden handelingen bevoegd zowel degenen die hun bevoegdheid daartoe ontleen aan artikel 53 of 54 als degenen die in opdracht van laatstbedoelde personen handelen (en overigens voldoen aan de daartoe in de wet gestelde eisen).

Door af te rekenen met het stelsel van de «verlengde arm» wordt tegemoet gekomen aan belangrijke bezwaren die tegen de in het wetsvoorstel opgenomen regeling naar voren zijn gebracht.

De vraag of de regeling van het wetsvoorstel aanvaardbaar is, meent prof. Van der Grinten, met inachtneming van de door hem voorgestelde wijzigingen, bevestigend te kunnen beantwoorden. De aldus gewijzigde regeling heeft naar zijn mening de grote verdienste van eenvoud en komt tegemoet aan de eisen van de praktijk, terwijl de belangen van de volksgezondheid door deze regeling geenszins worden geschaad.

Daarentegen zou een stelsel waarbij de wetgever zou bepalen welke categorieën van gediplomeerden tot het in opdracht verrichten van bepaalde voorbehouden handelingen bevoegd zijn, niet alleen nopen tot een uitvoerige wettelijke regeling (waarvan de correcte nakoming niet of nauwelijks te controleren zal zijn), maar naar alle waarschijnlijkheid in de praktijk ook niet functioneren, gezien de voortdurende ontwikkelingen in de geneeskunde.

Mede namens de Minister van Justitie deel ik u mede de opvattingen van prof. Van der Grinten te delen. Het ligt dan ook in mijn voornemen bij het uitbrengen van de nota naar aanleiding van het eindverslag het wetsvoorstel overeenkomstig het advies aan te passen.

Nu ook door de Nationale Raad voor de Volksgezondheid het advies inzake de in het wetsvoorstel opgenomen tuchtrechtregeling is vastgesteld (bijlage 2)¹, zou de vaste Commissie voor de Volksgezondheid een beslissing kunnen nemen over de verder te volgen procedure ten aanzien van het wetsvoorstel.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.